

[Lorentzen.]

kan ikke finde sted med loven i hånd, men lejerne kan derimod, hvis de kan blive enige med værten, indgå et frivilligt forlig. Den højtærede økonomiminister ser så bestemt på mig. (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgard]: Jeg står og undrer mig!). Jeg kan godt forstå, at den højtærede økonomiminister er ked af, at han har været med til dette afsnit. Men sådan er reglen, og reglen er yderligere den, at man ikke kan sige folk op, for huslejenævnene skal bestå endnu et par år. Først efter den tid kan kommunalbestyrelserne vedtage, at 1937-lovens almindelige regler skal finde anvendelse. Det er det, man kalder at afvikle.

Vi havde fundet det rimeligt, om man havde bestemt, at alle kommuner med under 5 000 indbyggere falder ind under den regel, at huslejestoppet hæves i hvert fald inden 1 eller 2 års forløb, og at opsigligheden vender tilbage, ikke sådan at forstå, at man skulle kunne opsigse lejerne med et ganske kort varsel. Vi har ikke noget imod, at der gik 2 år, inden man kunne opsiges. Vi er slet ikke indstillet på at gøre det vanskeligt for lejerne, men vi synes trods alt, at man bør stille mod en afvikling. Jeg ved ikke, om man kan kalde dette forslag for en afvikling — man må have mange krøller på hjernen, hvis man finder, at det indeholder en afvikling. Hertil vil boligministeren naturligvis sige, at i de pågældende kommuner har man frit slag ved genudlejning, bortset selvfølgelig fra, at den almindelige ågerbestemmelse også må gælde her; det er ikke meningen, at folk skal flås.

Nu har den højtærede boligminister, som jo er meget spekulativ, stillet en lang række ændringsforslag, og jeg kan vel egentlig godt sige, at de ikke er af meget gennemgribende eller revolutionerende betydning ud fra den højtærede boligministers opfattelse, men alligevel er mange af dem af en sådan beskaffenhed, at det havde tiltalt os, om de var blevet efterfulgt af noget mere i den retning, jeg har talt om. Derfor har vi med hensyn til lejeloven tænkt os at stemme imod den ved tredje behandling, medens vi vil undlade at stemme om den ved anden behandling.

Imidlertid kan vi stemme for ændrings-

forslagene nr. 1-19, hvorimod vi ikke kan stemme for ændringsforslag nr. 20, og jeg skal sige hvorfor. I den nugældende lejelov findes den regel, at ejeren kan foretage ændringer af boligen, såfremt lejeforhøjelsen som følge af denne ændring ikke overstiger 50 pct. Hvis den gør det, skal sagen forelægges huslejenævnet. Da den højtærede boligminister fremsatte sit forslag, var disse 50 pct. nedsat til 25. Nu har den højtærede minister forhøjet grænsen til 30 pct., så at der nu kun er afstanden fra 30 til 50 mellem den højtærede boligministers og vor opfattelse. Når vi imidlertid ikke kan stemme for dette ændringsforslag, er det, fordi bestemmelsen, skønt ministeren i sin fremsættelsestale har kaldt dette en afviklingslov, ikke er nogen afviklingsbestemmelse, men så afgjort indeholder en skærpelse.

Ændringsforslagene nr. 21-23 kan vi tiltræde; men ændringsforslag nr. 24 stemmer vi imod. Det drejer sig om en udvidelse af stavnsbåndsreglen. Den højtærede boligminister er åbenbart blevet bange for sit eget forslag og har derfor stillet dette ændringsforslag, foranlediget af en af Københavns borgmestres udmærkede veltalenhed i udvalget.

Vi er tilfredse med ændringsforslag nr. 25 og naturligvis med ændringsforslag nr. 26; det takker vi for. Så undgår vi spørgsmålet om grundlovskonflikt. Spørgsmålet var heller ikke det værd. (*Afbrydelse*: Nej!). Nej, det var ikke det værd. Spørgsmålet drejede sig om, hvorvidt et nævn kunne tvinge en ejer til at tage en lejer, som han ikke ønskede, ved bytning i lejeforhold. Det er udmærket, at den højtærede boligminister har kunnet overvinde sig selv på dette punkt; det var vist i virkeligheden også en temmelig rigoristisk bestemmelse at indføre i lovforslaget. Jeg er ikke i stand til at afgøre, om den var grundlovsstridig, men jeg forstår meget godt, at den højtærede boligminister ikke ville tage konflikt, for spørgsmålet har formentlig meget ringe interesse.

De øvrige ændringsforslag til forslag til lov om leje har vi ikke noget imod, bortset fra at vi mener, at de ikke er tilstrækkelige til at bære vor tilslutning til lovforslaget.

Jeg må derfor med hensyn til forslaget til lov om leje slutte med at sige, at da de foreliggende ændringer kun er af relativt